

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 04.02.1980, sp. zn. 2 To 18/80, ECLI:CZ:KSCB:1980:2.TO.18.1980.1

Číslo: 62/1980

Právní věta: Orgán VB, který byl svědkem trestného činu, nemůže být v trestním stíhání vedeném o tomto trestném činu činný jako vyhledávací orgán, popř. jako vyšetřovatel, protože pro jeho poměr k věci lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti (§ 30 odst. 1 tr. ř.), a to bez ohledu na to, zda byl slyšen jako svědek, popř. zda je nutno jej jako svědka vyslechnout.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 04.02.1980

Spisová značka: 2 To 18/80

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Svědci, Vyloučení orgánů činných v trestním řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 30 odst. 1

§ 258 odst. 1 písm. a

§ 258 odst. 1 písm. b

§ 258 odst. 1 písm. c

§ 260

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62/1980 sb. rozh.

Orgán VB, který byl svědkem trestného činu, nemůže být v trestním stíhání vedeném o tomto trestném činu činný jako vyhledávací orgán, popř. jako vyšetřovatel, protože pro jeho poměr k věci lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti (§ 30 odst. 1 tr. ř.), a to bez ohledu na to, zda byl slyšen jako svědek, popř. zda je nutno jej jako svědka vyslechnout.

(Rozhodnutí krajského soudu v Českých Budějovicích ze 4. 2. 1980 sp. zn. [2 To 18/80](#).)

K odvolání obžalovaného J. M. krajský soud v Českých Budějovicích zrušil podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. rozsudek okresního soudu v Táboře ze dne 29. listopadu 1979 sp. zn. 3 T 461/79 a podle § 260 tr. ř. vrátil věc okresnímu prokurátorovi k došetření.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. M. uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák., který spáchal tak, že dne 19. 7. 1979 kolem 23.45 hod. v Soběslavi, okres Tábor, po tř. Rudé armády řídil osobní automobil tov. zn. Škoda 100 SPZ TAA 85-09, ačkoliv před jízdou požil větší množství alkoholických nápojů a byl ve stavu, v němž nemohl vozidlo bezpečně ovládat. Byl mu za to uložen trest nápravného opatření na 5 měsíců se srážkami z odměny za práci 15 a dále mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný a domáhal se jím zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby. Uvedl, že v řízení došlo k vážnému procesnímu pochybení, neboť vyhledavatel činný v přípravném řízení byl současně slyšen jako svědek. Obžalovaný je usvědčován obsahem zápisu sepsaného ještě před zahájením trestního stíhání, ke kterému nelze přihlídnout už pro jeho povahu a proto, že byl sepsován člověkem, který měl v krvi 2,57 alkoholu.

Krajský soud na podkladě tohoto včas podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku odvoláním obžalovaného napadatelých, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a přihlížel při tom i k tomu zda nedošlo k vadám, jež odvoláním vytýkány nebyly, a dospěl k závěru, že v řízení došlo k podstatné vadě porušením ustanovení zabezpečujících řádné objasnění věci, soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, jsou zde pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a ve věci je třeba provádět další důkazy, přičemž vady je třeba napravit už v řízení přípravném (§ 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr., § 260 tr. ř.).

Podle obsahu spisu obžalovanému sdělil obvinění, jako obviněného jej vyslechl, všechny svědky vyslechl, fotografickou dokumentaci zhotovil, plánek vypracoval nadstrážmistr K., který však byl vyslechnut jako svědek o způsobu jízdy automobilu řízeného podle obžaloby obžalovaným. Podle § 30 odst. 1 tr. ř. je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen kromě jiného i vyhledávací orgán, u něhož lze mít pochybnost o nepodjatosti pro jeho poměr k projednávané věci nebo k určitým osobám. Toto ustanovení zabezpečuje nestrannost postupu v trestním řízení. Jeho důvodem je, aby vyloučený orgán nebyl pod vlivem jiných náhledů na trestnou činnost než zprostředkovaných v trestním řízení. Proto pochybnosti o nepodjatosti se mohou zakládat na poměru orgánu trestního řízení k věci např. i proto, že tento orgán byl svědkem činu, a tedy pod vlivem názorů, které si v tomto svém postavení učinil. Nepůjde pak o to, zda v řízení, na němž byl účasten např. vyhledávací orgán, který byl svědkem činu (to je jednání zakládajícího skutkovou podstatu trestného činu, pro níž se trestní řízení vede) lze se obejít bez jeho výpovědi, nýbrž o vadnost celého jím prováděného řízení, když byl svědkem činu, neboť nelze vyloučit, že vykonal úkony pod vlivem názoru na věc, který nemá svůj základ v trestním řízení. Proto řízení je vadné i v tomto případě.